

Dosarul nr.2ra-2154/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (S. Clima)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Cotorobai, I. Țurcan, M. Anton)

Î N C H E I E R E

20 noiembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Igor Cioclea, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Cioclea împotriva Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr. 55/244 privind constatarea nulității actului,

împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 octombrie 2017 Igor Cioclea a depus cerere de chemare în judecată împotriva ACC nr. 55/244 privind constatarea nulității procesului-verbal nr. 1 al ședinței Consiliului de Administrației al ACC nr. 55/244 din 27 mai 2014 în partea ce se referă la stabilirea remunerației pentru Președintele ACC nr. 55/244, Radu Alexandru.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că este proprietarul apartamentului XXX, fiind membru al ACC nr.55/244.

La 27 mai 2014 a avut loc ședința Consiliului de ACC nr. 55/244, la care a fost adoptată decizia cu privire la stabilirea remunerației pentru Președintele Consiliului de Administrație ACC nr.55/244, Radu Alexandru, în mărime de 5000 de lei lunar.

A susținut că această decizie contravine prevederilor Legii cu privire la condominiu, anume prevederilor art. 26 alin. (5) lit. n) care stipulează că de competența adunării generale a membrilor (reprezentanților) asociației de coproprietari țin determinarea cuantumului remunerării membrilor consiliului de administrație, iar faptul dat reprezintă temei prevăzut de art. 220 Cod civil, pentru constatarea nulității absolute a actului contestat, dispoziție care solicită a fi adoptată de către instanța de judecată.

A solicitat reclamantul constatarea nulității procesului-verbal nr. 1 al ședinței Consiliului de Administrație al ACC nr. 55/244 din data de 27 mai 2014 în partea

care se referă la stabilirea remunerației pentru Președintele Consiliului de Administrație ACC nr.55/244, Radu Alexandru.

Prin hotărârea din 02 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Cioclea împotriva ACC nr. 55/244 privind constatarea nulității actului, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de Igor Cioclea.

S-a casat hotărârea din 02 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Cioclea împotriva ACC nr. 55/244 privind constatarea nulității actului, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că concluzia instanței de fond este una incorectă.

În acest context, Colegiul a reținut că ședința Consiliului de Administrație al ACC nr.55/244, la care a fost stabilită remunerația pentru președintele Consiliului de administrație ACC nr.55/244 Radu Alexandru în mărime de 5000 de lei lunar a avut loc la data de 27 mai 2014.

La fel, s-a constatat că potrivit procesului-verbal nr.1 al ședinței Consiliului de Administrație ACC nr.55/244 din 27 mai 2014 reclamantul/apelantul în calitate de membru al Consiliului de Administrație a ACC nr.55/224 a fost prezent la ședința nominalizată a Consiliului de Administrație.

S-a constatat cu certitudine faptul încălcării de către reclamant a termenului general de prescripție extinctivă prevăzut de art. 267 Codul civil, întrucât curgerea termenului general de prescripție, pentru înaintarea acțiunii cu privire la apărarea drepturilor reclamantului a început din 27 mai 2014, pe când Igor Cioclea s-a adresat în instanța de judecată la 13 octombrie 2017, cu omiterea termenului prevăzut de lege.

Astfel, Igor Cioclea a ignorat dreptul de a-și apăra, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul pretins încălcat în decurs de 3 ani, iar temeiuri pertinente, ce ar justifica repunerea în termen a acțiunii în sensul art. 279 din Codul civil nu s-au constatat, repunerea nefiind solicitată.

În această ordine de idei, este cert că apelantul Igor Cioclea, sesizând instanța de judecată cu acțiunea privind constatarea nulității a procesului-verbal nr.1 al ședinței Consiliului de Administrație al ACC nr.55/244 din 27 mai 2014 în partea ce se referă la stabilirea remunerației pentru Președintele Consiliului de administrație ACC nr.55/244, Radu Alexandru în mărime de 5000 de lei lunar cu omiterea termenului pentru înaintarea acțiunii pentru apărarea dreptului pretins nu a solicitat repunerea în termen de prescripție în temeiul art. 279 Cod civil or, dreptul material la acțiune urma să fie exercitat până la 27 mai 2017.

A conchis că reclamantul/apelantul Igor Cioclea a omis termenul de adresare în instanța de judecată, depunând acțiunea la 13 octombrie 2017, ulterior termenului limită de 27 mai 2017, deoarece curgerea termenului de prescripție a apărut din momentul în care acesta a aflat despre încălcarea dreptului său și anume, din 27 mai 2014. În acest context, instanța de apel a menționat că Igor Cioclea urma să înainteze cererea de chemare în judecată în interiorul termenului de 3 ani din ziua când a aflat despre încălcarea dreptului său, în cauza dată nu s-au constatat careva circumstanțe ce ar permite suspendarea curgerii termenului de prescripție sau întreruperea acestuia.

În astfel de circumstanțe, rezultă că Igor Cioclea a avut posibilitatea de a introduce acțiunea până la expirarea termenului de prescripție, fapt care însă nu a fost realizat și în consecință, justifică respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv.

Având în vedere că a fost omis termenul de înaintare a acțiunii, Colegiul a menționat că reclamantul/apelantul Igor Cioclea este sancționat de lege pentru pasivitatea sa față de respectarea termenului de prescripție. Totodată, opunerea termenului de prescripție revendicărilor înaintate de către Igor Cioclea, anihilează necesitatea examinării pretențiilor sale, astfel încât prin lege este stins elementul de protecție juridică a dreptului său material. De altfel, o eventuală admitere a acțiunii civile depuse cu încălcarea termenului de prescripție este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice și ar duce inevitabil la violarea art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Colegiul a apreciat ca fiind eronate argumentele apelantului referitoare la caracterul imprescriptibil al acțiunii înaintate în contextul în care pretențiile apelantului nu cad sub imperiul nulității absolute, astfel încât dispozițiile art. 217 Cod civil (în redacția în vigoare la data înaintării acțiunii) fiind inaplicabile cauzei.

La 30 septembrie 2019 Igor Cioclea, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei recurate, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că, asupra tardivității cererii de chemare în judecată, instanța de fond nu s-a expus și nici nu a constatat faptul omiterii termenului de prescripție, astfel decade respectivul argument pentru respingerea cererii de chemare în judecată. Astfel, instanța nu a aplicat prevederile art. 373 Cod de procedură civilă, cu privire la limitele judecării apelului. Respectiv, atribuțiile instanței de apel sunt de a verifica legalitatea celor constatate de instanța de fond, de a se expune asupra celor invocate de părți în cererea de apel, în referințe și alte acte, dar în același timp respectând limitele impuse de lege.

De asemenea neaplicarea legii a dus la încălcarea principiilor de drept, art. 6 CEDO.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 02 august 2019 (f.d.133). Astfel, recursul declarat la 30 septembrie 2019 de Igor Cioclea, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Cioclea, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Cioclea, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra căroro instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Igor Cioclea, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Cioclea, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh